Opłacono gotówką.

Nr. 22. 1934.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 2. czerwca 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ZARZĄDZENIE
Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Skarbu
z dnia 7 maja 1934 r.
w sprawie zwolnienia Stowarzyszenia: „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej" od opłat stemplowych.

Na podstawie art. 49 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808) oraz w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz 90), zarządza się:

Stowarzyszenie: „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej" jest zwolnione od opłat stemplowych w tych samych rozmiarach, w jakich uwolnienie to służy osobom, wymienionym w art 16 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413 z roku 1932). Wymienione Stowarzyszenie jest więc zwolnione od opłat stemplowych w granicach, określonych w art 16, 86 (ust. 2), 112 (pkt 3), 120 (pkt. 1 i 2), 137 (pkt. 8), 139 (pkt. 1), 144 (pkt 1), 160 (pkt. 3 i ust. ostatni) powołanej ustawy o opłatach stemplowych.

Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie do pism, sporządzonych począwszy od dnia 1 kwietnia 1934 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki.

Minister Skarbu: (—) Wł. Zawadzki.

(Przedruk: Monitor Polski z dnia 28 maja 1934 r. Nr. 120.)

ZARZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego
z dnia 11 maja 1934 r.
w przedmiocie ustalenia wysokości przeciętnej dziennych opłat szpitalnych na obszarze Województwa Śląskiego.

Na zasadzie § 8 ustęp 5 i 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, prokuratorów, oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej, członków ich rodzin oraz emerytów (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 81 rok 1934) ustalam wysokość przeciętną dziennych opłat szpitalnych na obszarze Województwa Śląskiego w następującej wysokości:

1. dla specjalnych zakładów leczniczych uznanych, a przeznaczonych do leczenia chorych lub zagrożonych gruźlicą
   w klasie II. 10,— zł dziennie,
   w klasie III 6,80 zł dziennie,
2. dla innych uznanych zakładów leczniczych
   w klasie II 10,— zł dziennie,
   w klasie III. 6,— zł dziennie,

Wyżej ustalone stawki obowiązują od dnia 1 lutego 1934 r. odnośnie do spraw, określonych w §§ 8 i 11 wyżej cytowanego rozporządzenia.

Wojewoda Śląski:
w z.:
(—) **Dr. Saloni**
Wicewojewoda.

(Przedruk: Gaz. Urz. Woj. Śl. z dnia 15 maja 1934 r. Nr. 16).

Komunikaty.

Wyszedł z druku nr. 42 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 23 maja 1934 r., zawierający treść następującą:

Rozporządzenie Ministrów:

Poz. 376 — Spraw Zagranicznych z dnia 18 kwietnia 1934 r., w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Opieki Społecznej w sprawie taryfy opłat konsularnych.

Poz. 377 — Spraw Wewnętrznych z dnia 17 maja 1934 r. o zmianie granic miasta Kruszwicy w powiecie mogileńskim, województwie poznańskiem.

Poz. 378 — Spraw Wewnętrznych z dnia 17 maja 1934 r. o zmianie granic miasta Mosina w powiecie śremskim, województwie poznańskiem.

Poz. 379 — Spraw Wewnętrznych z dnia 15 maja 1934 r. o zmianie granic miasta Ostrawa w powiecie ostrowskim, województwie poznańskiem.

Poz. 380 — Spraw Wewnętrznych z dnia 17 maja 1934 r. o zmianie granic miasta Swarzędza w powiecie poznańskim, województwie poznańskiem.

(Przedruk: Monitor Polski z dnia 23 maja 1934 r. Nr. 116).

Orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Odpowiedzialność za pomocnictwo w zbrodni zabójstwa (art. 28 i 225 K. K.).

Działanie, które zgodnie z wolą działającego ma umożliwić, ułatwić lub w jakikolwiek sposób poprzeć zabicie człowieka przez inną osobę, mieści w sobie wszelkie istotne cechy pomocnictwa do zbrodni zabójstwa, chociażby osoba ofiary w czasie działania pomocnika nie była jeszcze indywidualnie oznaczona (Orzecz. z 19 XII 33 Nr. 2 K. 1051/33).

Groźba utraty posady (art. 117 K. K.).

Usiłowanie skłonienia pokrzywdzonego do ustąpienia ze stanowiska radnego przy grożeniu mu ujawnieniem przykrego lub nieprzyjemnego materjału, uwłaczającego jego czci w celu spowodowania utraty pracy, stanowi groźbę bezprawną w rozumieniu § 4 art. 91 K. K. (Orzecz. z 1 II Nr. 1385/33).

Nawoływanie do popełnienia przestępstwa (art. 154 K. K.).

„Nawoływanie", o którem mowa w art. 154 K. K., może być popełnione także przez rozdawanie ulotek (Orzecz. z 19 XII 33 Nr. 3 K 1198/33).

Istota przestępstwa dokonanego przez tłum (art. 163 K. K.).

Odpowiedzialność za sam udział nie obejmuje w rozumieniu art. 163 K. K. wcale jako istotnego znamienia wspólności działania uczestników w pewnym określonym kierunku występnym w sensie zamiaru, obejmującego dokonanie w charakterze sprawcy lub pomocnika, acz wspólnie z innymi, danych występnych czynów. Tak daleko idący wymóg byłby sprzeczny z istotą przestępstw tłumu, jako specjalnej kategorji przestępczości, oraz sprzeczny z opartym na tej konstrukcji przepisem art. 163 K. K.

Do istoty występku z art. 163 K. K. wystarcza, gdy dany osobnik nie oddala się, pozostaje w tłumie, mając świadomość, że ruchy tłumu idą po linji przestępnej, zdając sobie sprawę, że tłum zmierza do dokonania przestępstw, podpadających pod pojęcie wskazanych w art. 163 K. K. Wystarcza przeto powyższa świadomość kierunku dążności tłumu, której dowód może być wysnuty z okrzyków, ruchów tłumu i t. p. objawów. Przez fakt uczestnictwa uczestnik przyczynia się do wytworzenia fizycznych i psychicznych warunków przestępnego gwałtu (Orzecz. z 7 III 34 Nr. 1 K. 26/34).

Utrzymanie osoby najbliższej (§ 1 art. 201 K. K.).

Skoro sąd ustalił, że oskarżony uchylał się złośliwie od wykonania ciążącego na nim z mocy ustawy obowiązku łożenia na utrzymanie swej matki, doprowadzając ją do konieczności korzystania ze wsparcia innych osób, to tem samem sąd ustalił działanie oskarżonego z winy umyślnej i wszystkie inne cechy przestępstwa z § 1 art. 201 K. K. (Orzecz. z 19 II 34 Nr. 2 K. 37/34).

Zniewaga publiczna (art. 255 K. K.).

Zarzut jest tylko wtedy uczyniony publicznie, gdy podniesiono go w miejscu dostępnem dla ogółu lub w taki sposób, że może dojść do wiadomości nieograniczonej ilości osób (Orzecz. z 15 XII 33 Nr. 3K 1155/33).

Bierne zachowanie się pokrzywdzonego (art. 259 K. K.).

Kwestja biernego zachowania się pokrzywdzonego nie ma znaczenia przy kwalifikacji czynu z art. 259 K. K., skoro ustalone zostało użycie czyli przemocy celem przywłaszczenia sobie cudzego mienia (Orzecz. z 11 XII 33 Nr. 1K. 816/33).

Areszt domowy (art. 5 § 2 p. 8 przep. wpr. K. K. w zw. z rozp. Prez. Rzplitej z 7 II 28 Dz. U. poz. 228 i art. 31 U. K. S.).

Areszt domowy, nie będąc ani odrębnym rodzajem kary, ani nadzwyczajnem łagodzeniem kary aresztu, lecz tylko sposobem wykonywania kary aresztu, może być stosowany pod rządem nowego kodeksu karnego, a także do osób skazanych za czyny przestępne przewidziane w U. K. S. (Orzecz. z 11 XII 33 Nr. 3K 1153/33).

Orzeczenie daktyloskopijne (art. 138 i 341 K. P. K.).

Referat Rozpoznawczy przy Komendzie Głównej Pol Państw. jest urzędem w rozumieniu art 138 K. P. K i orzeczenie, wydane na podstawie badania daktyloskopijnego, stanowi dokument urzędowy, który może być odczytany na rozprawie w myśl art 341 K. P. K (Orzecz. z 5 XII 33 Nr. 2 K. 1047/33).

Sprawdzenie dowodu (§ 3 art. 490 K. P. K.).

Postanowienie o sprawdzeniu dowodu z § 3 art 490 K P. K jest równoznaczne z przyjęciem dowodu w rozumieniu art 493 K. P. K. Sąd grodzki przy sprawdzeniu dowodu, zarządzonem w trybie § 3 art 490 K. P. K., ma obowiązek zastosowania § 1 — 3 art 256 K. P. K. (Zasada prawna z 24 II 34 Nr. 3K. 1222/33).

Loterja obcokrajowa (art. 114 lit. „b" U. K. S.)

Wwóz do Polski losów loterji obcokrajowej stanowi uczestnictwo w działalności tej loterji, ulegające karze z art. 114 lit. „b" U. K. S. (Orzecz. z 11 XII. 33 Nr. 3 K. 1194/33).

(Przedruk z Gaz. Ad. Pol. Państw. 15 maja 1934 r. nr. 10.

WYKŁADNIA USTAWY

o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, 842).

405 (art. 82 i 84). W przypadku konkretnym zostało sporządzone pismo, podpisane przez osobę A, uwierzytelnione notarjalnie w 1930 r. na obszarze b. dzielnicy austrjackiej), w którem osoba ta oświadczyła, iż osoba B otwarła osobie A kredyt w wysokości 1.056.000 złotych, którego urzeczywistnienie nastąpi „drogą udzielania pożyczek, kredytów wekslowych i w inny sposób". Zarazem osoba A ustanowiła na swej nieruchomości na rzecz osoby B „hipotekę kaucyjną w wysokości 1.056.000 zł. na zabezpieczenie wszystkich wierzytelności osoby B, wynikających z kredytów wyżej określonych bądź już udzielonych, bądź tych, które w przyszłości udzielone zostaną". Strona podała urzędowi skarbowemu, że w dniu sporządzenia pisma, o którem mowa, już istniejące wierzytelności osoby B wobec osoby A, powstałe w ramach stosunku kredytowego, którego istnienie stwierdza owo pismo wynosiły — 526.331 zł.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 10-go stycznia 1934 r. L. Rej. 3652/31, oddalił jako nieuzasadnioną skargę na orzeczenie, którem został utrzymany wymiar opłaty stemplowej, polegający na zastosowaniu do kwoty 526.331 zł. stawki 0.5 proc., przewidzianej w art. 84 u. o. s. oraz na zastosowaniu stawki o 0.1 proc., przewidzianej w art. 82 u. o. s., do reszty sumy „hipoteki kaucyjnej, t. j. do kwoty 529.669 zł.

Najwyższy Trybunał Administracyjny ustalił: 1. że pismo, o którem mowa, jakkolwiek podpisane tylko przez osobę A, należy uważać za przewidziane w art. 82 i 84 pismo, stwierdzające umowę o ustanowieniu hipoteki: wynika to z okoliczności, że pismo zostało uwierzytelnione notarjalnie oraz z ustępu drugiego art. 1 u. o. s., 2. że przez kaucję w rozumieniu art. 82 należy rozumieć zastaw lub hipotekę dla wierzytelności, które dopiero w przyszłość powstać mogą, lecz nie muszą i których wysokość jest niewiadoma (L. D. V. 11982/5/34).

(Przedruk z Dz. U. M. S. z dnia 30 kwietnia 1934 r. Nr 20)

USTAWA O OCHRONIE PRZYRODY.

W dniu 13 maja r. b. weszła w życie ustawa z dnia 10 marca r. b. o ochronie przyrody (Dz. Ust. Nr, 31, poz. 274.

Stosownie do rodzaju przedmiotów i celu ochrony, ochrona natury polegać może:

1. na czasowych lub nieograniczonych w czasie zakazach dokonywania bez zezwolenia władzy państwowej wszelkich lub istotnych zmian w przedmiocie lub w jego otoczeniu,

2. na zakazach używania i użytkowania przedmiotu, polowania, rybołówstwa, ścinania drzew, niszczenia roślin, zanieczyszczania wody, zmiany jej biegu, wydobywania ziemi, skał i minerałów,

3. na zakazach zbywania, nabywania i przewożenia oraz wywożenia zagranicę przedmiotów, objętych ochroną,

4. na zakazach umieszczania na danych przedmiotach, lub danym obszarze tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych,

5. na zakazach wznoszenia budowli wogóle lub o pewnej wysokości albo jakości, urządzanie zakładów przemysłowych, handlowych i t. p.

6. na ograniczeniu dostępu do danego obszaru, wyjąwszy jego właściciela, użytkownika i posiadacza, ich służby i domowników,

7. na wykonaniu przez władze państwowe prac i urządzeń ochronnych, jako to: na wybudowaniu wałów, uregulowaniu spadku wód, zalesieniu obszaru, zasadzeniu lub zasianiu roślin, na umieszczaniu ogrodzeń, ogłoszeń, dotyczących ochrony i t. p.

(Przedruk: Samorząd z dnia 29. kwietnia 1934 r. Nr. 17.)

ORDYNACJA PODATKOWA.

W Dz. Ustaw Nr. 39, pod poz. 346, ogłoszona została ustawa z dnia 15 marca 1934 r. zawierająca Ordynację Podatkową. Wejdzie ona w życie dnia 1. października r. b.

Ordynacja reguluje postępowanie w sprawach podatków państwowych: 1) gruntowego, 2) od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich, 3) od lokali, 4) od placów budowlanych, 5) od energji elektrycznej, 6) przemysłowego, 7) dochodowego, 8) nadzwyczajnego od niektórych zajęć zawodowych, 9) wojskowego, pobieranego w postaci dodatku do podatku dochodowego i 10) od kapitałów i rent. Ordynację podatkową stosuje się również do tych podatków państwowych i samorządowych, które są pobierane wraz z powyższemi podatkami. Min. Spr. Wewn. w porozumieniu z Ministrem Skarbu mogą rozciągnąć moc obowiązującą wszystkich lub niektórych przepisów Ordynacji także na wszystkie lub niektóre samoistne podatki na rzecz związków samorządowych.

Zwracając uwagę na tę ustawę, obejmującą 212 artykułów (z których wiele dzieli się jeszcze na paragrafy), przytoczymy tutaj tylko te jej przepisy, które bezpośrednio dotyczą związków samorządowych. W szczególności:

Art. 54. § 1. Zarządy gmin wiejskich obowiązane są do sporządzania i dostarczania właściwym władzom skarbowym na ich żądanie wykazów,

obejmujących wszystkie osoby, które na terenie gminy:

a) posiadają nieruchomości gruntowe,

b) posiadają nieruchomości budynkowe, wynajmowane lub odstępowane sposobym darmym osobom trzecim, lub zajmowane w całości lub też częściowo przez właścicieli, z wyłączeniem budynków, wchodzących w skład gospodarstw rolnych,

c) posiadają budynki o charakterze dochodowym lub zarobkowym, a nie związane z produkcją rolną, zarówno domy mieszkalne, jak i budowle, przeznaczone na pomieszczenie zakładów przemysłowych i handlowych.

d) posiadają przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe,

e) wykonywują zajęcia zawodowe i wszelkie inne zatrudnienia o celach zarobkowych.

§ 2. W wykazie nieruchomości gruntowych należy wskazać ich obszar i rodzaj użytkowania.

Art. 54. Zarządy gmin miejskich są obowiązane do sporządzania i dostarczania właściwym władzom skarbowym na ich żądanie wykazów nieruchomości budynków, położonych na terenie miast, z podaniem roku ich wybudowania, jeśli budowa została ukończona po dniu 31 grudnia 1921 r. oraz wykazów placów budowlanych, nadających się pod budowę, a nie zabudowanych lub niedostatecznie zabudowanych.

Art. 60. § 1. Wszystkie władze, urzędy i przedsiębiorstwa tak państwowe, jak i samorządowe, oraz ich organa wykonawcze . . . . . . obowiązane są na pisemne żądanie władz skarbowych udzielać bezpłatnie wszelkich posiadanych przez nie danych i informacyj, potrzebnych do wymiaru podatków.

§ 2. W razie rzeczywistej trudności w dostarczaniu wspomnianych danych i informacyj, powinny wyżej wymienione instytucje, przedsiębiorstwa i osoby zezwalać organom władz skarbowych na przeglądanie wszelkiego rodzaju aktów, ksiąg, dokumentów i innych zapisków, jak również na sporządzanie z nich odpowiednich odpisów i wyciągów, potrzebnych do wymiaru podatków.

Art. 61. Urzędy państwowe i samorządowe . . . . . . są obowiązane przesyłać właściwym izbom skarbowym wiadomości o zawarciu umów o dokonanie robót i dostaw, tudzież umów o dzierżawę prawa poboru specjalnych opłat, a to najpóźniej w ciągu 7 dni po zawarciu umowy.

Art. 151 wkłada na gminy — obok organów władz skarbowych i poczty — obowiązek doręczania wszelkich pism władz skarbowych, zaś art. 155 reguluje sprawę doręczania pism adresatom, których miejsce zamieszkania lub pobytu nie jest znane lub którym pismo nie mogło być doręczone z innych powodów. Pismo takie składa się w zarządzie gminy miejsca opodatkowania adresata, zaś zarząd gminy niezwłocznie ogłasza o złożeniu pisma w sposób używany w danej miejscowości, z wezwaniem, że celem odebrania pisma adresat powinien przybyć do ogłaszającego urzędu. Doręczenie uważa się za uskutecznione, jeżeli od czasu ogłoszenia upłynęło 4 tygodnie. Jeżeli jednak adresat zgłosi się po upływie tego terminu celem odebrania pisma i udowodni, że bez swej winy nie mógł wcześniej zgłosić się po jego odbiór należy mu pismo wydać i za datę doręczenia uważać dzień, w którym pismo zostało wydane.

Poza tem bezpośrednio interesują związki samorządowe, bo obejmują również dodatki samorządowe do podatków państwowych, przepisy art. 105 — 107, traktujące o przedawnieniu prawa do wymiaru podatku (w zasadzie 5-letni okres przedawnienia), jak również przepisy art. 133 — 140, regulujące kwestję odpowiedzialności za podatek. Z pośród tych ostatnich przepisów specjalnie dla gmin, interesującym będzie przepis art. 136 w związku ze 137, wkłada on bowiem na nabywcę obowiązek uiszczenia podatku gruntowego i od nieruchomości za czas przed nabyciem gruntu względnie nieruchomości.

(Przedruk z Samorzadu z dnia 21 maja 1934 r. Nr. 20)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 23108